

ind paa dette, og da der foreligger en Skrivelse fra Indenrigsministeren til Udvalget derom, tror jeg at burde henlede Opmærksomheden paa, at naar her er Tale om, at Sandet fra Skallingen har Indflydelse paa Løbet ved Graabyh, at der derved fremkaldes nogen Tilstand, og at det vilde hjælpe betydeligt, om Skallingen blev beplantet, da mener jeg, at dette ikke har nogen særlig Indflydelse. Jeg mener, at de Forandringer, der foregaa ved Graabyh ind til Søbjerg. Havn, have en langt dybere Grund, end at de kunne søges i en Udvaskning eller Bortvaskning af Sandet fra Skallingen, thi hvem der er noie kjendt med Forholdene i Nordsøen eller Vesterhavet, vil vide, at hele Bunden af Nordsøen er paa Vandring, at Sandet vandrer paa denne Strækning, hvor vi have Doggerbanken og Silver pit Syd for Banken, ligesom ved Nordvestkysten af Sjælland, og at den Form, Bunden har, Aar for Aar forandrer sig derved, at Sandet vandrer paa hele Nordsøbunden, og denne Indflydelse gjør sig gjældende ved Graabyh paa en lignende Maade. Naar Graabyh flytter sig og springer op efter et vist Antal Aar paa den nordlige Side, maa man mere søge Grunden dertil i Nordsøsandets Vandring end i Sandet ved Skallingen. Dette bør man have for Øie, naar Spørgsmaalet er om hin Tilstand.

Jagd: Jeg finder mig kun foranlediget til at gjøre en kort Bemærkning i Anledning af de Ytringer, vi hørte fra den ærede sidste Taler; da Sagen er af stor Betydning, vil jeg meddele min praktiske Erfaring derom. Det er ganske vist, at Havbunden langs Sjællands Vestkyst er, som det ærede Medlem bemærkede, paa en idelig Vandring; men paa den Slutning, han deraf uddrog, tror jeg ikke, man saaledes i Almindelighed kan gaa ind. Den Vandring, der finder Sted langs Sjællands Vestkyst, kan ofte paavirkes af saa ubetydelige Omstændigheder, at det ligger indenfor meget let iværksættelige Foretagenders Indflydelse at bestemme dens Retning og enten at begrænse den eller sætte en Hindring for den. Jeg har selv personlig overbevist mig derom i et specielt Tilfælde, hvori jeg har havt Seilighed til

i et temmelig langt Tidsrum at tagttage, hvorledes der fra Kysten dannes en Modstand imod Strømmen langs denne, thi det er den langs Kysten gaaende Strøm, som foranlediger Sandets Vandring. Med visse Vinde føres Strømmen i een Retning og med andre i en anden, og derved udøves en Indflydelse paa Sandets Vandring; men ved visse Hindringer kan man ofte udøve en stor Indflydelse. Jeg har personlig været Vidne til, at der efter en Storm paa et Sted har været dannet et Løb eller en Strøm paa 10 til 12 Fods Dybde, hvor der ikke før var noget Saadant, og efter en anden Storm har det været fuldstændig lukket, saaledes at man tørstøet kunde gaa hen derover. Dette er et Vidnesbyrd om, at det, skjøndt de Vandringer, hvortil det ærede Medlem hentydede, finde Sted, ikke er givet, at man ikke ved let iværksættelige Foretagender skulde kunne hæmme dem eller udøve en saadan Indflydelse paa dem, at det kan være af gavnlig Virkning for et saadant Seilløb. — Med Hensyn til Forhindringen af Sandflugten — og her kan der kun være Tale om Sandflugt ovenfor Vandet — tror jeg rigtigt nok, at den umaadelige Virkning, som en imod Stormen ubeskyttet Sandflade kan have paa Tilstand af nærliggende Bunde, med forholdsvis ubetydelige Hjælpemidler kan hæmmes, navnlig efter at Kstibestyrelsen har faaet bestemt Erfaring om, hvorledes Sandflugt kan standses. Jeg tror derfor, at Regjeringen aldrig bør undlade at gjøre alle de Skridt, der ere nødvendige, for at forhindre enhverformelst Sandflugt fra bevægelige Sande til de paagjældende Seilløb.

Schjørring: Jeg vil ikke tilbageholde, at det forekommer mig at være en underlig Maade, hvorpaa vi i den sidste Timestid have behandlet Lovforslaget i dets Almindelighed.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Formanden: Inden vi gaa til Afstemning, skal jeg dog i Anledning af den Bemærkning, som sidst faldt, yttre, at jeg har troet at tjene Sagens Fremme, navnlig Undringsforslagenes Behandling i deres Renhed,